

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec T-522/20 RENV

Carpatair SA
proti
Európskej komisii

Rozsudok Všeobecného súdu (druhá komora zasadajúca v päťčlennom zložení)
z 13. mája 2026

„Štátna pomoc – Odvetvie letectva – Opatrenia zavedené Rumunskom v prospech letiska Timișoara – Opatrenia, ktoré vykonalo letisko Timișoara v prospech spoločnosti Wizz Air a leteckých spoločností využívajúcich toto letisko – Rozhodnutie, ktorým sa sčasti konštatuje neexistencia štátnej pomoci v prospech letiska Timișoara a leteckých spoločností využívajúcich toto letisko – Letiskové poplatky – Žaloba o neplatnosť – Aktívna legitimácia – Osobná dotknutosť – Neexistencia podstatného zásahu do konkurenčného postavenia – Čiastočná neprípustnosť – Článok 107 ods. 1 ZFEÚ – Nesprávne právne posúdenie – Selektívna povaha – Výhoda“

1. *Súdne konanie – Predloženie dôkazov – Lehota – Oneskorené predloženie návrhov dôkazov – Podmienky*
(Rokovací poriadok Všeobecného súdu, článok 85 ods. 1)

(pozri bod 28)

2. *Žaloba o neplatnosť – Fyzické alebo právnické osoby – Záujem na konaní – Nevyhnutnosť skutočne existujúceho záujmu – Posúdenie v čase podania žaloby – Zrušenie napadnutého aktu, ktorý môže žalobcovi priniesť výhodu v rámci žaloby pred vnútroštátnymi súdmi – Zrušenie napadnutého aktu, ktorý môže viesť k začatiu formálneho vyšetrovacieho konania v inej veci – Prípustnosť*
(Článok 263 ZFEÚ)

(pozri body 32 – 39)

3. *Žaloba o neplatnosť – Fyzické alebo právnické osoby – Pojem regulačný akt v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ – Akýkoľvek všeobecne záväzný akt s výnimkou legislatívnych aktov – Rozhodnutie Komisie pozostávajúce z dvoch častí – Prvá časť týkajúca sa schémy letiskových poplatkov uplatniteľnej na všetky letecké spoločnosti využívajúce určité letisko – Všeobecne záväzný akt – Začlenenie – Druhá časť týkajúca sa dohôd uplatniteľných výlučne na zmluvné strany – Individuálne opatrenia – Vylúčenie*

(Článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ)

(pozri bod 41)

4. *Žaloba o neplatnosť – Fyzické alebo právnické osoby – Akty, ktoré sa ich priamo a osobne týkajú – Osobná dotknutosť – Kritériá – Rozhodnutie Komisie, ktorým sa určité opatrenia pomoci kvalifikujú ako zlučiteľné s vnútorným trhom a ktorým sa konštatuje neexistencia pomoci v prípade iných opatrení – Žaloba podniku, ktorý je konkurentom podniku, ktorý je príjemcom pomoci a zúčastnil sa správneho konania – Konkurenčný podnik, ktorý nepreukázal podstatný zásah do svojho postavenia na trhu – Neprípustnosť*
(Článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ)

(pozri body 49 – 57, 62 – 73, 76 – 79, 85 – 89, 127 – 129)

5. *Súdne konanie – Návrh na začatie konania – Formálne náležitosti – Zhrnutie dôvodov, na ktorých je návrh založený – Abstraktné uvedenie – Povinnosť súdu Únie opraviť žalobné dôvody a tvrdenia žalobcu – Neexistencia – Neprípustnosť*
[Rokovací poriadok Všeobecného súdu, článok 76 písm. d)]

(pozri body 91 – 94)

6. *Súdne konanie – Predloženie nových dôvodov počas súdneho konania – Podmienky – Uplatnenie na konanie po vrátení veci na ďalšie konanie po odvolaní*
[Rokovací poriadok Všeobecného súdu, článok 76 písm. d), článok 84 ods. 1, článok 193 ods. 1 a článok 194]

(pozri body 95 – 97)

7. *Žaloba o neplatnosť – Fyzické alebo právnické osoby – Akty, ktoré sa ich priamo a osobne týkajú – Priama dotknutosť – Kritériá – Rozhodnutie Komisie, ktorým sa konštatuje neexistencia štátnej pomoci – Žaloba podniku, ktorý je konkurentom prijímajúceho podniku – Konkurenčný podnik, ktorý preukázal priamy zásah do svojho práva nebyť vystavený narušeniu hospodárskej súťaže – Prípustnosť*
(Článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ)

(pozri body 130 – 132, 147)

8. *Pomoc poskytovaná štátmi – Pojem – Selektívna povaha opatrenia – Opatrenie stanovujúce zľavy z letiskových poplatkov, ktoré môžu byť poskytnuté všetkým leteckým spoločnostiam využívajúcim dotknuté letisko – Podmienky uplatňovania, ktoré obmedzujú nárok na jednu zo stanovených zliav na veľmi obmedzený počet leteckých spoločností – Opatrenie, ktoré možno kvalifikovať ako selektívne – Opatrenie sledujúce legitímne ciele – Neexistencia vplyvu*
(Článok 107 ods. 1 ZFEÚ)

(pozri body 161 – 167, 176, 179 – 182, 195 – 197)

9. *Súdne konanie – Vedľajšie účastníctvo – Vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania – Formálne náležitosti – Zhrnutie dôvodov, na ktorých je návrh založený – Všeobecný odkaz na iné písomnosti pripojené k vyjadreniu vedľajšieho účastníka konania – Neprípustnosť [Štatút Súdneho dvora, článok 21; Rokovací poriadok Všeobecného súdu, článok 76 písm. d) a článok 145 ods. 2 písm. b)]*

(pozri body 191 – 193)

Zhrnutie

Všeobecný súd, ktorému Súdny dvor vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, čiastočne zrušil rozhodnutie¹ Európskej komisie, ktorým sa konštatuje, že opatrenia, ktoré vykonalo medzinárodné letisko Timișoara, ktoré prevádzkuje spoločnosť Societatea Națională „Aeroportul Internațional Timișoara – Traian Vuia“ SA (AITTV), v ktorej rumunský štát vlastní 80 % základného imania, v prospech spoločnosti Wizz Air Hungary Légiközlekedési Zrt. (ďalej len „Wizz Air“), nepredstavuje štátnu pomoc z dôvodu, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia v rámci posudzovania selektívnej povahy letiskových poplatkov uvedených v publikácii obsahujúcej letecké informácie (ďalej len „AIP“) na rok 2010. Spresnil tak jednak analýzu aktívnej legitimácie podniku, ktorý je konkurentom leteckej spoločnosti, ktorá je príjemcom takýchto opatrení, a jednak preskúmanie selektívnej povahy štátnej pomoci.

Na základe sťažnosti podanej rumunskou regionálnou leteckou spoločnosťou Carpatair SA (ďalej len „žalobkyňa“) začala Komisia v roku 2011 formálne vyšetrovacie konanie týkajúce sa najmä AIP na rok 2010, ako aj dohôd medzi spoločnosťami AITTV a Wizz Air, ktoré boli podpísané v roku 2008 a definovali všeobecné podmienky využívania letiskovej infraštruktúry a služieb spoločnosťou Wizz Air (ďalej len „dohody z roku 2008“). Dve z týchto dohôd boli v roku 2010 zmenené prostredníctvom nového režimu zliav dohodnutého medzi oboma podnikmi (ďalej len „dohody z roku 2010“).

Komisia prijala napadnuté rozhodnutie, v ktorom okrem iného konštatovala, že letiskové poplatky uvedené v AIP na rok 2010, ako aj dohody z rokov 2008 a 2010 nepredstavujú štátnu pomoc. Žalobkyňa podala proti tomuto rozhodnutiu žalobu na Všeobecný súd.

Rozsudkom z 8. februára 2023² tento súd vyhlásil žalobu za prípustnú a zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom sa v ňom dospelo k záveru, že letiskové poplatky uvedené v AIP na rok 2010 a dohody z rokov 2008 a 2010 nepredstavujú štátnu pomoc. Komisia, Wizz Air a AITTV podali proti tomuto rozsudku odvolanie.

Rozsudkom z 13. februára 2025³ Súdny dvor zrušil pôvodný rozsudok v celom rozsahu z dôvodov týkajúcich sa preukázania aktívnej legitimácie žalobkyne a vrátil vec Všeobecnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

¹ Rozhodnutie Komisie (EÚ) 2021/1428 z 24. februára 2020 o štátnej pomoci SA. 31662 – C/2011 (ex NN/2011), ktorú poskytlo Rumunsko medzinárodnému letisku Timișoara – Wizz Air (Ú. v. EÚ L 308, 2021, s. 1, ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

² Rozsudok z 8. februára 2023, Carpatair/Komisia (T-522/20, EU:T:2023:51) (ďalej len „pôvodný rozsudok“).

³ Rozsudok z 13. februára 2025, Komisia a i./Carpatair (C-244/23 P až C-246/23 P, EU:C:2025:87) (ďalej len „rozsudok o odvolaní“).

Posúdenie Všeobecným súdom

Všeobecný súd najprv preskúmal prípustnosť žaloby. Pripomenul, že napadnuté rozhodnutie predstavuje na jednej strane individuálny akt v rozsahu, v akom sa v ňom konštatuje, že dohody z rokov 2008 a 2010 nie sú štátnou pomocou. S cieľom preukázať svoju aktívnu legitimáciu musí žalobkyňa teda preukázať, že je touto časťou uvedeného rozhodnutia priamo a osobne dotknutá. Na druhej strane napadnuté rozhodnutie predstavuje regulačný akt, ktorý nevyžaduje vykonávacie opatrenia v zmysle článku 263 štvrtého odseku tretej vety ZFEÚ v rozsahu, v akom sa v ňom konštatuje, že schéma letiskových poplatkov stanovená v AIP na rok 2010 nepredstavuje štátnu pomoc. Na preukázanie svojej aktívnej legitimácie teda stačí, aby žalobkyňa preukázala, že je touto časťou rozhodnutia priamo dotknutá.

Po prvé, pokiaľ ide o osobnú dotknutosť žalobkyne časťou napadnutého rozhodnutia týkajúcou sa dohôd z rokov 2008 a 2010, keďže žalobkyňa nie je príjemcom opatrení vyplývajúcich z uvedených dohôd, musí preukázať, že jej postavenie na dotknutom trhu bolo podstatne ovplyvnené predmetnou pomocou. Na tento účel, keďže žalobkyňa už od roku 2014 nevykonávala svoje činnosti na letisku, nemôže sa pri preukazovaní takéhoto ovplyvnenia opierať o potenciálnu budúcu hospodársku súťaž, ale musí preukázať, že v čase, keď dohody z rokov 2008 a 2010 vyvolávali svoje účinky, existovala účinná hospodárska súťaž so spoločnosťou Wizz Air.

V tejto veci Všeobecný súd konštatoval, že keďže žalobkyňa a Wizz Air zabezpečovali letecké spojenia obsluhujúce tie isté letiská alebo letiská vzdialené menej ako 100 km, potenciálni zákazníci si mohli vybrať medzi službami ponúkanými každou z nich, takže si priamo konkurovali na piatich spojeniach obsluhujúcich tieto letiská. V tomto zmysle skutočnosť, že žalobkyňa a Wizz Air prevádzkovali odlišné obchodné modely, a okolnosť, že ich lietadlové flotily mali odlišné technické vlastnosti, čo spoločnosti Wizz Air umožnilo dosiahnuť úspory z rozsahu, nebránia existencii hospodárskej súťaže medzi nimi.

Žalobkyňa však nepreukázala, že mala osobitné postavenie v porovnaní s ostatnými leteckými spoločnosťami pôsobiacimi na letisku. V tomto zmysle skutočnosť, že bola vystavená hospodárskej súťaži zo strany spoločnosti Wizz Air na väčšom počte leteckých spojení ako uvedené spoločnosti, že činnosť letiska bola zameraná na činnosti žalobkyne a že žalobkyňa dosahovala 90 % svojho obratu zo svojich činností na letisku, nepredstavujú dostatočné dôkazy na uznanie takéhoto osobitného postavenia.

Okrem toho na odôvodnenie vyššie uvedeného osobitného postavenia žalobkyňa dostatočne nepreukázala, že jej konkurenčné postavenie bolo podstatne ovplyvnené konkurenciou zo strany spoločnosti Wizz Air, ktorá mala prospech z dohôd z rokov 2008 a 2010. Činnosť poslednej uvedenej spoločnosti totiž nemôže sama osebe vysvetliť zníženie čistých výnosov žalobkyne počas tohto obdobia. Okrem toho nepreukázala ušlý zisk alebo menej priaznivý vývoj, než ten, ktorý by bol zaznamenaný v prípade neexistencie týchto dohôd. Napokon aj iné faktory mohli mať vplyv na jej výnosy.

Žalobkyňa preto nie je osobne dotknutá napadnutým rozhodnutím, pokiaľ ide o dohody z rokov 2008 a 2010. Žaloba o neplatnosť je teda v tejto súvislosti neprípustná z dôvodu nedostatku aktívnej legitimácie.

Po druhé, pokiaľ ide o priamu dotknutosť žalobkyne týkajúcu sa AIP na rok 2010, Všeobecný súd konštatoval, že Wizz Air mohla rovnako ako ostatné letecké spoločnosti využívať zľavy stanovené v AIP na rok 2010 a skutočne tak urobila. Keďže napadnuté rozhodnutie okrem toho vyvoláva svoje právne účinky úplne automaticky len na základe samotnej právnej úpravy Únie, žalobkyňa je uvedeným rozhodnutím priamo dotknutá v rozsahu, v akom sa týka AIP na rok 2010, a je oprávnená spochybniť jeho dôvodnosť.

Pokiaľ ide o vec samu, Všeobecný súd rozhodol, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatovala, že letiskové poplatky stanovené v AIP na rok 2010 nepredstavujú štátnu pomoc, bez toho, aby preskúmala, či sa zľavy stanovené pre lietadlá, ktorých maximálna vzletová hmotnosť presahuje 70 ton a ktoré prepravujú viac ako 10 000 cestujúcich mesačne, majú uplatňovať selektívne.

Predovšetkým uviedol, že cieľ sledovaný týmito zľavami, a to prilákať väčšie lietadlá s cieľom zvýšiť príjmy letiska, nemôže napriek svojej prípadnej legitímnej povahe sám osebe vylúčiť selektivitu.

Všeobecný súd ďalej konštatoval, že schéma letiskových poplatkov, ako aj zľavy a rabaty sa v zásade nepochybne uplatňovali na všetky letecké spoločnosti, ktoré využívajú alebo môžu využívať letisko. Obe kumulatívne kritériá stanovené v AIP však boli formulované takým spôsobom, že okruh potenciálnych príjemcov predmetných zliav bol nevyhnutne obmedzený.

Okolnosť, že veľmi obmedzený počet leteckých spoločností mohol využiť vyššie uvedené zľavy, sa teda musí považovať za nevyhnutný dôsledok toho, že tieto zľavy boli navrhnuté tak, aby ich mohli získať len tieto letecké spoločnosti.

V dôsledku toho Všeobecný súd zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom sa v ňom konštatuje, že AIP na rok 2010 nepredstavuje štátnu pomoc z dôvodu, že nemá selektívnu povahu.